

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΗΛΕΙΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΔΑΣ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ**

ΑΝΑΡΤΗΤΕΑ ΣΤΟ «ΔΙΑΥΓΕΙΑ»
ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΙΣΤΟΣΕΛΙΔΑ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ

Αριθμός Απόφασης 421/2022

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Από το Πρακτικό 26/04.10.2022, της τακτικής συνεδρίασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου 'Ηλιδας.

ΘΕΜΑ: Γνωμοδότηση δικηγόρου περί άσκησης ή μη του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά της υπ' αριθμ. Α465/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πύργου.

Στην Αμαλιάδα, σήμερα 04-10-2022, ημέρα Τρίτη και ώρα 12:00', συνήλθε σε Τακτική συνεδρίαση η Οικονομική Επιτροπή, ύστερα από τη με αριθμό πρωτ. 20303/26/30.09.2022 έγγραφη πρόσκληση του Προέδρου, η οποία επιδόθηκε νόμιμα και εμπρόθεσμα στα μέλη της, σύμφωνα με τις σχετικές διατάξεις των άρθρων 67 και 75 του Ν.3852/2010 (ΦΕΚ Α' 87), όπως ισχύει.

ΠΑΡΟΝΤΕΣ	ΑΠΟΝΤΕΣ
1. Παπαδόπουλος Βασίλειος – Αντιδήμαρχος /Αντιπρόεδρος	1. Λυμπέρης Γιάννης –Δήμαρχος / Πρόεδρος
2. Αστερής Ευγένιος- μέλος	
3. Αβραάμ Μπούρας-αναπληρωματικό μέλος/αντικαταστάτης Ζαχαρόπουλου Βασιλείου	
4. Χριστοφόρου Ευάγγελος-Αντιδήμαρχος	
5. Παναγιωτάρας Παναγιωτης-μέλος	
6. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος-μέλος	
7. Αμπού Χάντμπα Μισέλ-μέλος	

Αφού διαπιστώθηκε ότι υπάρχει νόμιμη απαρτία, δεδομένου ότι σε σύνολο οχτώ (8)* μελών δήλωσαν παρόντα επτά (7) μέλη, ο Αντιπρόεδρος κ. Παπαδόπουλος Βασίλειος, κήρυξε την έναρξη της συνεδρίασης.

Στη συνεδρίαση κλήθηκε και ο κ. Χριστοδουλόπουλος Χρήστος, κατόπιν κατάθεσης από 5.4.2022, στο Γραφείο υποστήριξης αιρετών οργάνων του Δήμου, τις υπ'αριθμ.1777B/24.3.2022 έκθεσης επίδοσης αίτησης Αναστολής εκτέλεσης, της αριθμ.πρωτ.:ΕΜΠ.12/21.2.2022 απόφασης του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου.

* Ο κ. Αναγνωστόπουλος Κωνσταντίνος, δεν κλήθηκε στη συνεδρίαση λόγω της αριθμ.πρωτ.: ΕΜΠ.70/6.6.2022 διαπιστωτικής πράξης, του ασκών καθήκοντα Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτ. Ελλάδας & Ιονίου.

Τα πρακτικά τηρήθηκαν από το δημοτικό υπάλληλο κ. Βούλγαρη Χρήστο.

11° Θέμα Ημερήσιας διάταξης

Ο Αντιπρόεδρος αναφερόμενος στο 11° θέμα της ημερήσιας διάταξης, έθεσε υπόψη των μελών της Οικονομικής Επιτροπής την από 26-09-2022 εισήγηση της Νομικής

Συμβούλου, με θέμα: «Γνωμοδότηση περί άσκησης ή μη του ενδίκου μέσου της έφεσης κατά της υπ' αριθμ. Α465/2022 αποφάσεως του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου», όπως αναλύεται παρακάτω:

«Την 31-8-2022 κοινοποιήθηκε στον Δήμο η υπ' αριθμ. Α465/2022 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου. Η απόφαση αυτή εκδόθηκε επί της από 15-10-2018 προσφυγής της ανώνυμης εταιρείας, με την επωνυμία «ΚΥΚΝΟΣ Ελληνική Εταιρεία Κονσερβών Α.Ε.», κατά του Ελληνικού Δημοσίου, ως και κατά του Δήμου Ήλιδας, η οποία έγινε δεκτή και **ακύρωσε**: α) την υπ' αριθμ. 5/2018 απόφασης της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006, β) την υπ' αριθμ. 41251/5-3-2018 απόφαση του Συντονιστή της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδος και Ιονίου και γ) την υπ' αριθμ. 293/2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ήλιδας, με την οποία είχε αποφασιστεί η ανάκληση της 522/5.11.2001 απόφασης του ίδιου Δημοτικού Συμβουλίου και, συνακόλουθα, η ανάκληση της υπαγωγής της προσφεύγουσας εταιρείας ΚΥΚΝΟΣ ΑΕ στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 429/1976 περί εποχιακής λειτουργίας.

Συγκεκριμένα κατά την εκδοθείσα απόφαση κρίθηκαν τα εξής:

«2. Επειδή, στο άρθρο 21 του β.δ/τος 24.9/20.10.1958 «Περί κωδικοποιήσεως εις ενιαίον κείμενον Νόμου των ισχυούσων διατάξεων περί των προσόδων των δήμων και κοινοτήτων» (Α' 171), όπως η παράγραφος 1 αυτού αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 1080/1980 (Α' 246), ορίζεται ότι: «1. Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητος παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητος των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου» και στο άρθρο 22 ότι: «Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητος τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητος. Τα εκ του τέλους έσοδα διατίθενται αποκλειστικώς δια τας δαπάνας φωτισμού». Περαιτέρω, στο άρθρο 25 του ν. 1828/1989 (Α' 2), ορίζεται ότι: «1. [...] 12. Τα τέλη καθαριότητος και φωτισμού, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24-9/20.10.1958 (ΦΕΚ Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α' 246), ενοποιούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητος και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για τον καθορισμό του συντελεστή του τέλους και τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του τέλους αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 25/1975 (ΦΕΚ Α' 74) όπως τροποποιήθηκαν με το ν. 429/1976 (ΦΕΚ Α' 235) και του άρθρου 5 του ν. 1080/1980». Εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 25/1975 (Α' 74) ορίζεται ότι: «1. Τα κατά την κειμένην νομοθεσίαν οφειλόμενα τέλη καθαριότητος και αποκομιδής απορριμμάτων και φωτισμού υπέρ των δήμων και κοινοτήτων καθορίζονται δι' έκαστον εστεγασμένον ή μη χώρον ανά μετρητήν παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προς φωτισμόν παρά της ΔΕΗ και εξευρίσκεται διά πολλαπλασιασμού των τετραγωνικών μέτρων της επιφανείας του χώρου τούτου επί συντελεστήν οριζόμενον εις ακεραίās μονάδας δραχμών δι' αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, εγκρινομένης υπό του νομάρχου. 2. [...]», στο άρθρο 2 ότι: «1. Ο καθορισμός της επιφανείας των εστεγασμένων χώρων ενεργείται ως ακολούθως: α) Διά χώρους χρησιμοποιούμενους ως κατοικίας [...] β) Διά τους λοιπούς χώρους, πλην των κατά την παράγραφον 1 του άρθρου 3 εξαιρουμένων, λαμβάνεται ως βάσις υπολογισμού προκειμένου μεν περί των πρώτων ηλεκτροδοτούμενων η εμβαδομέτρησις η αναφερομένη εις τας παρά των υποχρέων υποβαλλομένης εις την ΔΕΗ διά την σύνδεσίν των υπευθύνους δηλώσεις, προκειμένου δε περί των ήδη ηλεκτροδοτούμενων η εμβαδομέτρησις η ενεργουμένη υπό των δήμων και κοινοτήτων επί τη βάσει υποβαλλομένων προς αυτούς υπευθύνων δηλώσεων των υποχρέων καταναλωτών [...]» και στο άρθρο 4 ότι: «1. Τα τέλη καθαριότητος και φωτισμού βαρύνουν τον υπόχρεον εις πληρωμήν του λογαριασμού καταναλισκομένου ηλεκτρικού ρεύματος και συνεισπράττονται μετ' αυτού ενιαίως υπό της ΔΕΗ διά δόσεων ίσων προς τον αριθμόν των εκδιδόμενων κατ' έτος λογαριασμών».

3. Επειδή, περαιτέρω, στο άρθρο 5 του ν. 429/1976 "περί τροποποίησης διατάξεων τινών του Ν. 25/1975 "περί υπολογισμού και τρόπου εισπράξεως των δημοτικών και κοινοτικών τελών καθαριότητας και φωτισμού και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων" (Α' 235) ορίζεται ότι: «1. Βιομηχανία, κινηματοθέατρα και εν γένει επιχειρήσεις λειτουργούσαι εποχιακώς υποχρεούνται εις την καταβολήν τελών καθαριότητας και φωτισμού αναλόγως προς τον χρόνον λειτουργίας και πάντως ουχί ολιγώτερον του τριμήνου. Χρόνος μείζων του δεκαπενθημέρου λογίζεται ολόκληρος μην. 2. Περί του χρόνου της εποχιακής λειτουργίας αποφασίζει το δημοτικόν ή κοινοτικόν συμβούλιον δι' αποφάσεως αυτού [...] μετά προηγουμένην υποβολήν υπό του υποχρέου εις τον δήμον ή την κοινότητα υπευθύνου δηλώσεως του άρθρου 1 του Ν.Δ. 105/1969 "περί ατομικής ευθύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος". 3. Ο δήμος ή η κοινότης επί τη βάσει του καθορισθέντος χρόνου προσδιορίζει το εις τετραγωνικά μέτρα πλασματικών εμβαδόν, το οποίον πολλαπλασιαζόμενον επί τον ισχύοντα κατά κατηγορίαν συντελεστήν αποδίδει ποσόν τελών ίσον προς το αναλογούν εις τον χρόνον λειτουργίας. 4. Εις τας ανωτέρω περιπτώσεις επιτρέπεται η άσκησις των ενδίκων μέσων των προβλεπομένων υπό των διατάξεων του άρθρου 72 του από 24/9 – 20.10.1958 Β.Δ/τος, ως τούτο τροποποιηθέν διά του άρθρου 40 του Ν.Δ. 4260/1962 ισχύει νυν, εφαρμοζομένων αναλόγως κατά τα λοιπά των διατάξεων του άρθρου 1 παρ. 6 του παρόντος νόμου».

4. Επειδή, από τις ανωτέρω διατάξεις συνάγεται ότι τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού έχουν ανταποδοτικό χαρακτήρα, αφού επιβάλλονται προς κάλυψη των δαπανών των δήμων για την παροχή υπηρεσιών καθαριότητας των οδών, πλατειών και κοινόχρηστων εν γένει χώρων, περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, καθώς και φωτισμού των κοινοχρήστων χώρων. Εν όψει του ανταποδοτικού χαρακτήρα τους, η σχετική απόφαση του δημοτικού συμβουλίου περί του καθορισμού των όρων και των προϋποθέσεων βάσει των οποίων επιβάλλονται, πρέπει σε κάθε περίπτωση να αιτιολογείται επαρκώς είτε στο κείμενό της είτε με αναφορά στα στοιχεία που την συνοδεύουν, με την παράθεση επικαίρων διαπιστώσεων και συγκεκριμένων στοιχείων (πρβλ. ΣΤΕ 1603/2017 σκ. 6, 36/2017 σκ. 8, 60/2010 7μ σκ. 8,10). Εξάλλου, ειδικότερα, με τη διάταξη του άρθρου 5 του ν. 429/1976 θεσπίζεται η υποχρέωση επιβολής τέλους καθαριότητας και φωτισμού στις εποχιακά λειτουργούσες επιχειρήσεις (βιομηχανίες, κινηματοθέατρα και άλλες επιχειρήσεις) ανάλογα με τον χρόνο λειτουργίας τους, με ελάχιστο όριο το τρίμηνο. Για την υπαγωγή μιας επιχείρησης στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 429/1976 απαιτείται η υποβολή από τον υπόχρεο (νόμιμο εκπρόσωπο της επιχείρησης) στον αρμόδιο Ο.Τ.Α σχετικής αίτησης – υπεύθυνης δήλωσης του άρθρου 8 του ν. 1599/1986, με την οποία αιτείται την υπαγωγή της στο εν λόγω καθεστώς. Το δημοτικό συμβούλιο αποφαινεται για το συγκεκριμένο αίτημα, εκδίδοντας απόφαση, με την οποία είτε αποδέχεται τη δηλωθείσα εποχιακή λειτουργία της επιχείρησης, υπό την επιφύλαξη του ελέγχου αυτής, είτε την απορρίπτει αιτιολογημένα λόγω έλλειψης εποχικότητας με αιτιολογία που πρέπει να είναι σαφής, ειδική, επαρκής και να προκύπτει από συγκεκριμένα στοιχεία του φακέλου (π.χ. έκθεση αυτοψίας από διενεργηθέντα έλεγχο, αντίγραφα θεωρημένων καταστάσεων μόνιμου και εποχιακού προσωπικού της οικείας Επιθεώρησης Εργασίας κ.α.). Δεδομένου δε ότι ενιαίο κριτήριο για την επιβολή των ανταποδοτικών τελών καθαριότητας και φωτισμού αποτελεί το εμβαδόν των ακινήτων δια της πλασματικής εμβαδομέτρησης των φωτιζόμενων επιφανειών, νομολογιακά έχει γίνει δεκτό (ΣΤΕ 744/1998, ΔΕΦΑΘ 4098/2011) ότι, στο πλαίσιο του άρθρου 5 του ν. 429/1976, είναι επιτρεπτός ο συνυπολογισμός του χρόνου λειτουργίας των επιμέρους χώρων/τμημάτων μιας επιχείρησης για τον καθορισμό του αναλογούντος τέλους (π.χ. επιχείρηση της οποίας ο χώρος που καταλαμβάνουν τα γραφεία της λειτουργεί όλο το έτος, ενώ οι αίθουσες επεξεργασίας των προϊόντων της ορισμένους μήνες μόνο). Συνεπώς, στις συγκεκριμένες διατάξεις μπορούν να υπαχθούν ακόμα και οι επιχειρήσεις που λειτουργούν μεν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αλλά, λόγω της φύσης των εργασιών τους, οι χώροι που καταλαμβάνουν συγκεκριμένα τμήματά τους χρησιμοποιούνται (λειτουργούν) μόνο για ορισμένο χρονικό διάστημα (ΣΤΕ 744/1998).

5. Επειδή, στο άρθρο 148 του ν. 3463/2006 «Κύρωση του Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων» (ΦΕΚ Α' 114) ορίζεται ότι : «1. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας ασκεί εποπτεία στους Δήμους και στις Κοινότητες, που συνίσταται, αποκλειστικώς, σε έλεγχο νομιμότητας και δεν επιτρέπεται να εμποδίζει την πρωτοβουλία και την ελεύθερη δράση τους. 2. [...]», στο άρθρο 149 ότι : «1. Οι αποφάσεις των δημοτικών και κοινοτικών συμβουλίων, της δημαρχιακής επιτροπής, οι οποίες αφορούν : α) ρυθμίσεις κανονιστικού περιεχομένου, β) ανάθεση έργων, υπηρεσιών, μελετών και προμηθειών, γ) [...]

ε) επιβολή φόρων, τελών, δικαιωμάτων, στ) [...], αποστέλλονται στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας, μαζί με αντίγραφο του αποδεικτικού δημοσίευσης και με τα έγγραφα στοιχεία που είναι αναγκαία για τη νόμιμη έκδοσή τους, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη συνεδρίαση. Ο Γενικός Γραμματέας της Περιφέρειας ελέγχει τη νομιμότητά τους, εντός αποκλειστικής προθεσμίας είκοσι (20) ημερών από την περιέλευσή τους και εκδίδει σχετική πράξη. Σε περίπτωση που διαπιστώνει ότι η απόφαση είναι παράνομη την ακυρώνει. 2. Ο Γενικός Γραμματέας μπορεί, επίσης, αυτεπάγγελα, να ακυρώσει οποιαδήποτε απόφαση των συλλογικών ή μονομελών οργάνων των Δήμων, των Κοινοτήτων, των τοπικών διαμερισμάτων, των νομικών τους προσώπων δημοσίου δικαίου και των Συνδέσμων, μέσα σε προθεσμία ενός (1) μηνός αφότου η απόφαση έχει δημοσιευθεί ή εκδοθεί», στο άρθρο 150 ότι : «1.α. Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να προσφύγει στον Γενικό Γραμματέα της Περιφέρειας και να προσβάλει τις αποφάσεις των συλλογικών ή μονομελών οργάνων των Δήμων [...] για λόγους νομιμότητας, μέσα σε προθεσμία δέκα (10) ημερών από τη δημοσίευσή της απόφασης ή από την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής. 2. [...]», στο άρθρο 151 ότι : «Οποιοσδήποτε έχει έννομο συμφέρον μπορεί να προσβάλει τις αποφάσεις του Γενικού Γραμματέα που εκδίδονται σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 149 και 150, ενώπιον της Ειδικής Επιτροπής του επόμενου άρθρου, εντός προθεσμίας ενός (1) μηνός από την έκδοση της απόφασης ή την κοινοποίησή της ή αφότου έλαβε γνώση αυτής» και στο άρθρο 152 ότι : «1. [...]2. Η Ειδική Επιτροπή ασκεί έλεγχο νομιμότητας, και εκδίδει απόφαση επί της προσφυγής μέσα σε αποκλειστική προθεσμία τριάντα ημερών (30) ημερών από την υποβολή της. [...]».

6. Επειδή, από τα στοιχεία της δικογραφίας, προκύπτουν τα εξής: Με την 522/5.11.2001 απόφαση του καθ' ου η προσφυγή Δήμου αποφασίστηκε ομοφώνως η ένταξη της επιχείρησης της προσφεύγουσας στο καθεστώς εποχιακής λειτουργίας με οριζόμενο χρόνο λειτουργίας σε τρεις (3) μήνες ανά έτος, κατ' εφαρμογή του άρθρου 5 του ν. 429/1976. Η ανωτέρω απόφαση εκδόθηκε κατόπιν σχετικής αιτήσεως της προσφεύγουσας, με την οποία ζήτησε τον καθορισμό του χρόνου εποχιακής λειτουργίας της σε τρεις (3) μήνες ανά έτος, προκειμένου να καταβάλει τέλη καθαριότητας και φωτισμού μόνο για το ανωτέρω χρονικό διάστημα. Με την ανωτέρω αίτηση η προσφεύγουσα συνυπέβαλλε σχετική υπεύθυνη δήλωση με την οποία δήλωσε ότι λειτουργεί εργοστάσιο στα Σαβάλια Αμαλιάδας, όπου γίνεται βιομηχανοποίηση νωπής τομάτας, και, λόγω της φύσεως των εργασιών της, η περίοδος λειτουργίας της ανά έτος εκκινεί στις 10 Ιουλίου και λήγει στις 20 Σεπτεμβρίου. Εν συνεχεία, διενεργήθηκε έλεγχος από το Τμήμα Εσόδων και Περιουσίας της Διεύθυνσης Οικονομικών Υπηρεσιών του Δήμου Ήλιδας, προκειμένου να εξακριβωθεί η εποχικότητα της λειτουργίας του ως άνω εργοστασίου της προσφεύγουσας (βλ. την 863/10.4.2017 έκθεση ελέγχου). Προς τούτο αναζητήθηκαν από το ΙΚΑ και το Σώμα Επιθεωρητών Εργασίας στοιχεία αναφορικά με το προσωπικό που απασχολούσε η προσφεύγουσα στο εργοστάσιό της στα Σαβάλια Ηλείας. Σύμφωνα με τα πορίσματα του ελέγχου, η προσφεύγουσα απασχολούσε στην επιχείρησή της κατά τη χρονική περίοδο από 1.1.2011 έως 31.5.2016, κατά τους μήνες που φέρεται να μην λειτουργεί (από Ιανουάριο έως Ιούνιο και από Οκτώβριο έως Δεκέμβριο) προσωπικό που υπερβαίνει το 25% του μέσου όρου του προσωπικού το οποίο απασχολεί κατά την περίοδο της δηλωθείσας λειτουργίας της, κι ως εκ τούτου, δεν πληροί τις προϋποθέσεις της εποχικότητας σύμφωνα με την κωδικοποιημένη νομοθεσία του ΟΑΕΔ. Εν συνεχεία, με την από 13.7.2017 γνωμοδότηση της πληρεξουσίας δικηγόρου του Δήμου, Μαρίας Μπούρου, διαπιστώθηκε ότι η λειτουργία της επιχείρησης της προσφεύγουσας δεν μπορεί να χαρακτηριστεί ως εποχική, ωστόσο, προκειμένου να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα ως προς την εποχικότητα, έπρεπε προηγουμένως να διενεργηθεί αυτοψία από τα αρμόδια όργανα του Δήμου στο εργοστάσιό της κατά τους μήνες στους οποίους δεν λειτουργεί και να συνταχθεί σχετική έκθεση ελέγχου. Ενόψει των ανωτέρω, εκδόθηκε η **293/2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ήλιδας** (τρίτη προσβαλλόμενη πράξη), με την οποία αποφασίστηκε η ανάκληση της 522/5.11.2001 απόφασης του ίδιου Δημοτικού Συμβουλίου και, συνακόλουθα, η ανάκληση της υπαγωγής της προσφεύγουσας στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 429/1976 περί εποχιακής λειτουργίας. Η προσφεύγουσα άσκησε κατά της ως άνω απόφασης την από 24.10.2017 διοικητική προσφυγή της ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006, η οποία με την 1/2018 απόφασή της παρέπεμψε την υπόθεση στον Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου. Ακολούθως, εκδόθηκε η 4125/15.3.2018 απόφαση του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης (δεύτερη προσβαλλόμενη πράξη) με την οποία κρίθηκε ότι η ως

άνω προσφυγή πρέπει να απορριφθεί ως νόμω αβάσιμη, διότι, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΙΚΑ, εμφανίζονται δηλωθέντες εργαζόμενοι κατά το επίμαχο χρονικό διάστημα από 1.1.2011 έως 31.5.2016 κάθε μήνα και όχι για τρεις (3) μήνες εποχιακής λειτουργίας. Εν συνεχεία, η προσφεύγουσα άσκησε κατά της ανωτέρω απόφασης του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης διοικητική προσφυγή ενώπιον της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006, επί της οποίας εκδόθηκε η 5/2008 απορριπτική απόφαση (πρώτη προσβαλλόμενη πράξη). Με την ανωτέρω απόφαση διαλαμβάνεται ότι η ανωτέρω 293/2017 απόφαση είναι νόμιμη διότι λήφθηκαν υπόψη νόμιμα στοιχεία από άλλες αρχές περί μη εποχικότητας της λειτουργίας της επιχείρησης της προσφεύγουσας, ενώ η διενέργεια αυτοψίας λαμβάνει χώρα κατ' ενάσκηση ευχέρειας και όχι υποχρέωσης των αρμόδιων υπηρεσιών. Εν συνεχεία, κατόπιν της **15305/9.7.2018** εντολής ελέγχου του Δημάρχου Ήλιδας, **διενεργήθηκε αυτοψία** στο εργοστάσιο της προσφεύγουσας αναφορικά με την περιοδικότητα της λειτουργίας της επιχείρησής της (διαφοροποίηση του χρόνου λειτουργίας των χώρων – τμημάτων εγκαταστάσεων), συντάχθηκε η 19926/31.8.2018 έκθεση ελέγχου και εκδόθηκε η **333/2018 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου** του καθ' ου Δήμου, με την οποία αποφασίστηκε κατά πλειοψηφία η απόρριψη της αίτησης της προσφεύγουσας περί υπαγωγής της στην (ολική) εποχιακή λειτουργία και **η αποδοχή της περιοδικής λειτουργίας της επιχείρησής της ως προς τον χρόνο και τα τμήματα που αυτή χρησιμοποιεί (διαφοροποίηση του χρόνου λειτουργίας ορισμένων χώρων – τμημάτων εγκαταστάσεων της επιχείρησης).**

7..... 8. Επειδή, με την κρινόμενη προσφυγή, όπως αναπτύσσεται με το από 23.11.2021 νομίμως κατατεθέν υπόμνημα, προβάλλεται, μεταξύ άλλων, ότι η 293/2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του Δήμου Ήλιδας δεν είναι νόμιμη, διότι στηρίχθηκε αποκλειστικά στα έγγραφα του ΙΚΑ και της Επιθεώρησης εργασίας, χωρίς να διενεργηθεί προηγουμένως αυτοψία στο εργοστάσιο της προσφεύγουσας, κατά τους μήνες που δεν λειτουργεί. Σύμφωνα με τους ειδικότερους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας, αποκλειστικά με τη διενέργεια αυτοψίας δύναται να διαπιστωθεί με ασφάλεια η εποχιακή ή μη λειτουργία της επιχείρησης και να προσδιορισθεί το εμβαδόν των χρησιμοποιούμενων χώρων στους υπόλοιπους μήνες του έτους. Ο καθ' ου Δήμος με την από 8.11.2021 έκθεση απόψεων και το από 17.11.2021 υπόμνημα υποστηρίζει τη νομιμότητα της 293/2017 απόφασης, προβάλλοντας ότι: α) κατά την έκδοση της αρχικής 522/2001 απόφασης (περί υπαγωγής της προσφεύγουσας στην εποχιακή λειτουργία) δεν διενεργήθηκε αυτοψία για να διαπιστωθούν τα τετραγωνικά μέτρα που χρησιμοποιούσε η επιχείρηση και η εποχιακή της λειτουργία, β) ομοίως κατά την έκδοση της 293/2017 απόφασης (περί ανάκλησης της υπαγωγής της προσφεύγουσας στην εποχιακή λειτουργία) δεν διενεργήθηκε αυτοψία, η οποία έλαβε χώρα το έτος 2018 και εκδόθηκε η 333/2018 απόφαση που δέχθηκε την περιοδική λειτουργία της επιχείρησης ως προς τον χρόνο και τα τμήματα που αυτή χρησιμοποιεί. Το καθ' ου Ελληνικό Δημόσιο με το από 22.11.2021 υπόμνημα επαναλαμβάνει την αιτιολογία της τρίτης προσβαλλόμενης πράξης περί μη υποχρεωτικότητας της διενέργειας αυτοψίας στην υπό κρίση περίπτωση.

9. Επειδή, το Δικαστήριο λαμβάνει υπόψη ότι, κατά τις προεκτεθείσες διατάξεις, για την απόδειξη των προϋποθέσεων αποδοχής αιτήσεως επιχείρησης περί υπαγωγής της στο καθεστώς εποχιακής λειτουργίας από το Δημοτικό Συμβούλιο, αρκεί κατ' αρχήν η προσκόμιση της προβλεπόμενης υπεύθυνης δήλωσης από την επιχείρηση, ενώ ο Δήμος, σε περίπτωση αμφισβήτησης των δεδομένων αυτής, οφείλει να ανταποδείξει την ετήσια λειτουργία της επιχείρησης και να απορρίψει εν όλω ή εν μέρει την εν λόγω αίτηση ή να διεξάγει εκ των υστέρων έλεγχο για να διαπιστώσει αν τηρούνται οι προϋποθέσεις έκδοσης της σχετικής απόφασης και, σε περίπτωση μη συνδρομής των προϋποθέσεων αυτών, να την ανακαλέσει και να επιβάλει τα αναλογούντα δημοτικά τέλη στην επιχείρηση (ΔεφΧαν 47/2020). Εντεύθεν παρέπεται ότι, σε περίπτωση ανάκλησης της υπαγωγής μιας επιχείρησης στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 429/1976 περί εποχιακής λειτουργίας, η οικεία απόφαση του δημοτικού συμβουλίου, ως ανακλητική πράξη, πρέπει να φέρει σαφής, ειδική και επαρκή αιτιολογία ως προς τους λόγους ανάκλησης, κατά το άρθρο 17 παρ. 2 του Κώδικα Διοικητικής Διαδικασίας (πρβλ. ΣτΕ 3047/2002, 772/2001, 420/1995). Ειδικότερα, πρέπει να διαλαμβάνει πλήρης αιτιολογία αναφορικά με την εποχικότητα της επιχείρησης και η προς τούτο κρίση της να στηρίζεται σε πρόσφορα αποδεικτικά στοιχεία, μεταξύ των οποίων,

συγκαταλέγεται και η έκθεση αυτοψίας στους χώρους της επιχείρησης, κατά τους μήνες στους οποίους δεν λειτουργεί. Εξάλλου, στο καθεστώς εποχιακής λειτουργίας μπορούν να υπαχθούν ακόμα και επιχειρήσεις που λειτουργούν μεν καθ' όλη τη διάρκεια του έτους αλλά, λόγω της φύσης των εργασιών τους, οι χώροι που καταλαμβάνουν συγκεκριμένα τμήματά τους χρησιμοποιούνται (λειτουργούν) μόνον ορισμένο χρονικό διάστημα. Στην περίπτωση αυτή απαιτείται για τη νομιμότητα της απόφασης περί ανάκλησης της απόφασης υπαγωγής επιχείρησης σε εποχιακή λειτουργία και εντεύθεν περί επιβολής τελών καθαριότητας και φωτισμού, σε περίπτωση αμφισβητήσεως εκ μέρους της επιχείρησης, να αιτιολογείται ειδικώς με την προσκομιδή συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων η απόφαση αναφορικά με τους χώρους που χρησιμοποιεί η επιχείρηση καθ' όλη τη διάρκεια του έτους και το εμβαδό τους. Ενόψει των ανωτέρω, και λαμβάνοντας υπόψη τους ισχυρισμούς της προσφεύγουσας τόσο κατά τη διοικητική διαδικασία όσο και την ένδικη, το Δικαστήριο κρίνει ότι η 293/2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου του καθ' ου η προσφυγή Δήμου περί ανάκλησης της υπαγωγής της προσφεύγουσας στις διατάξεις του άρθρου 5 του ν. 429/1976 περί εποχιακής λειτουργίας, χωρίς τη διενέργεια αυτοψίας στους χώρους της επιχείρησής της ή την αναζήτηση και εύρεση άλλων πρόσφορων αποδεικτικών μέσων από τα οποία να προκύπτουν οι χώροι που χρησιμοποιούνται και λειτουργούν καθ' όλη τη διάρκεια τους έτους και αυτοί που χρησιμοποιούνται μόνον ορισμένο χρονικό διάστημα, όπως, άλλωστε, έγινε δεκτό στη συνέχεια για την εν λόγω επιχείρηση κατόπιν διενέργειας αυτοψίας, καθιστούν την προσβαλλόμενη πράξη μη επαρκώς αιτιολογημένη και συνεπώς ακυρωτέα. Συνακόλουθα, πρέπει να ακυρωθούν οι λοιπές προσβαλλόμενες πράξεις οι οποίες έκριναν ως νόμιμη την ανωτέρω 293/2017 απόφαση και συγκεκριμένα η 517/5/2018 απόφαση της Επιτροπής του άρθρου 152 του ν. 3463/2006 και η 412515.3.2018 απόφαση του Συντονιστή Αποκεντρωμένης Διοίκησης Πελοποννήσου, Δυτικής Ελλάδας και Ιονίου».

Επί της άνω αποφάσεως προκύπτουν τα εξής:

Α. Στο άρθρο 21 παρ. 1 του από 24.9/20.10.1958 β. δ/τος (ΦΕΚ Α' 171), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με το άρθρο 4 του ν. 1080/1980 (Α' 246) ορίζεται ότι : «Δια τας υπό του δήμου ή κοινότητος παρεχομένας υπηρεσίας καθαριότητος των οδών, πλατειών και κοινοχρήστων εν γένει χώρων, της περισυλλογής, αποκομιδής και διαθέσεως απορριμμάτων, ως και της κατασκευής και λειτουργίας κοινοχρήστων αφοδευτηρίων, επιβάλλεται τέλος οριζόμενον δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου». Περαιτέρω, στο άρθρο 22 του αυτού β.δ. ορίζεται ότι: «Δια τας δαπάνας εγκαταστάσεων, συντηρήσεως και ηλεκτρικής ενεργείας προς φωτισμόν των κοινοχρήστων χώρων επιτρέπεται δι' αποφάσεως του συμβουλίου, υποκειμένης εις την έγκρισιν του νομάρχου, η επιβολή υπέρ του δήμου ή κοινότητος τέλους μη δυναμένου να υπερβή τα τριάκοντα τοις εκατόν του εκάστοτε επιβαλλομένου τέλους καθαριότητος». Στην παρ. 12 του άρθρου 25 του ν. 1828/1989 (Α' 2) ορίζεται ότι : «Τα τέλη καθαριότητος και φωτισμού, που προβλέπονται από τις διατάξεις των άρθρων 21 και 22 του β.δ. 24.9/20.10.1958 (ΦΕΚ Α' 171) και του άρθρου 4 του ν. 1080/1980 (ΦΕΚ Α' 246), ενοποιούνται σε ενιαίο ανταποδοτικό τέλος. Το τέλος αυτό επιβάλλεται με απόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου για την αντιμετώπιση των δαπανών παροχής υπηρεσιών καθαριότητας και φωτισμού, καθώς και κάθε άλλης δαπάνης από παγίως παρεχόμενες στους πολίτες δημοτικές ή κοινοτικές υπηρεσίες ανταποδοτικού χαρακτήρα. Για τον καθορισμό του συντελεστή του τέλους και τη διαδικασία βεβαίωσης και είσπραξης του τέλους αυτού εφαρμόζονται οι διατάξεις του ν. 25/1975 (ΦΕΚ Α' 74),.....». Εξάλλου, στο άρθρο 1 του ν. 25/1975 (Α' 74), όπως τροποποιήθηκε με το ν. 429/1976 (ΦΕΚ Α' 235) και το άρθρο 5 του ν. 1080/1980 (Α' 246), ορίζεται ότι: «1. Τα κατά την κειμένην νομοθεσίαν οφειλόμενα τέλη καθαριότητος και αποκομιδής απορριμμάτων και φωτισμού υπέρ των δήμων και κοινοτήτων καθορίζονται δι' έκαστον εστεγασμένον ή μη χώρον ανά μετρητήν παροχής ηλεκτρικού ρεύματος προς φωτισμόν παρά της ΔΕΗ και εξευρίσκονται δια πολλαπλασιασμού των τετραγωνικών μέτρων της επιφανείας του χώρου τούτου επί συντελεστήν οριζόμενον εις ακεραίαις μονάδας δραχμών δι' αποφάσεως του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου 3. Η επί τη βάσει του συντελεστού τούτου πραγματοποιουμένη υπό της ΔΕΗ χρέωσις εκάστου καταναλωτού, ισχύει δι' ολόκληρον την χρονικήν περίοδον, καθ' ην εκτείνεται ο υπό ταύτης εφαρμοζόμενος κύκλος

καταμετρήσεως, ανεξαρτήτως αν ο κύκλος ούτος συμπίπτει προς το ημερολογιακόν έτος». Ακόμη, στο άρθρο 2 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Ο καθορισμός της επιφανείας των εστεγασμένων χώρων ενεργείται ως ακολούθως: α) Δια χώρους χρησιμοποιούμενους ως κατοικίας . . . β) Δια τους λοιπούς χώρους, πλην των κατά την παρ. 1 του άρθρου 3 εξαιρουμένων, λαμβάνεται ως βάσις υπολογισμού προκειμένου μεν περί των το πρώτον ηλεκτροδοτούμενων η εμβαδομέτρησις η αναφερομένη εις τας παρά των υποχρέων υποβαλλομένης εις την ΔΕΗ δια την σύνδεσίν των υπευθύνους δηλώσεις, προκειμένου δε περί των ήδη ηλεκτροδοτούμενων η εμβαδομέτρησις η ενεργουμένη υπό των δήμων και κοινοτήτων επί τη βάσει υποβαλλομένων προς αυτούς υπευθύνων δηλώσεων των υποχρέων καταναλωτών . . .». Περαιτέρω, στο άρθρο 4 παρ. 1 του ίδιου νόμου ορίζεται ότι: «Τα τέλη καθαριότητας και φωτισμού βαρύνουν τον υπόχρεον εις πληρωμήν του λογαριασμού καταναλισκομένου ηλεκτρικού ρεύματος και συνεισπράττονται μετ' αυτού ενιαίως υπό της ΔΕΗ δια δόσεων ίσων προς τον αριθμόν των εκδιδομένων κατ' έτος λογαριασμών». Τέλος, στην παρ. 1 του άρθρου 73 του άνω του β.δ/τος της 24.9/20.10.1958, όπως αντικαταστάθηκε από το άρθρο 19 του Ν. 1080/80, ορίζεται ότι: "Επί μη υποβολής δηλώσεως ή υποβολής ανακριβούς δηλώσεως ή εκπροθέσμου υποβολής ταύτης, οσάκις δια την βεβαίωσιν φόρων ή τελών ή δικαιωμάτων απαιτείται υποβολή δηλώσεως ή μη εκπληρώσεως άλλων νομίμως επιτασσομένων υποχρεώσεων, ο υπόχρεος υπόκειται και εις πρόστιμον, ως ακολούθως, εφ' όσον δεν ορίζεται άλλως υπό των διατάξεων του παρόντος β.δ/τος: α) Επί μη υποβολής δηλώσεως, εις ποσόν ίσον προς τον οφειλόμενον φόρον ή τέλος ή δικαίωμα. β) Επί υποβολής ανακριβούς δηλώσεως, εις ποσόν ίσον προς το 60% του φόρου ή τέλους ή δικαιώματος, την πληρωμήν του οποίου θα διέφευγε δια της ανακριβείας. γ. . .".

Κριτήριο δε για την επιβολή των ανταποδοτικών τελών καθαριότητας και φωτισμού αποτελεί το εμβαδόν των ακινήτων δια της πλασματικής εμβαδομέτρησις των φωτιζόμενων επιφανειών.

Περαιτέρω, στο άρθρο 5 του ν. 429/1976 "περί τροποποιήσεως διατάξεων τινών του ν. 25/1975 "περί υπολογισμού και τρόπου εισπράξεως των δημοτικών και κοινοτικών τελών καθαριότητας και φωτισμού και ρυθμίσεως συναφών θεμάτων" (Α 235), ορίζεται ότι: «1. Βιομηχανίαι, κινηματοθέατρα και εν γένει επιχειρήσεις λειτουργούσαι εποχιακώς υποχρεούνται εις την καταβολήν τελών καθαριότητας και φωτισμού αναλόγως προς τον χρόνον λειτουργίας και πάντως ουχί ολιγώτερον του τριμήνου. Χρόνος μείζων του δεκαπενθημέρου λογίζεται μην. 2. Περί του χρόνου της εποχιακής λειτουργίας αποφασίζει το δημοτικόν ή κοινοτικόν συμβούλιον δι' αποφάσεως αυτού, εγκρινομένης υπό του Νομάρχου μετά προηγουμένην υποβολήν υπό του υποχρέου εις τον δήμον ή την κοινότητα υπευθύνου δηλώσεως του άρθρου 1 του Ν.Δ. 105/1969 "περί ατομικής ευθύνης του δηλούντος ή βεβαιούντος". 3. Ο δήμος ή η κοινότης επί τη βάσει του καθορισθέντος χρόνου προσδιορίζει το εις τετραγωνικά μέτρα πλασματικόν εμβαδόν, το οποίον πολλαπλασιαζόμενον επί τον ισχύοντα κατά κατηγορίαν συντελεστήν αποδίδει ποσόν τελών ίσον προς το αναλογούν εις τον χρόνον λειτουργίας. 4.....».

Νομολογιακά το ΣΤΕ με την υπ'αριθμ. 744/1998 απόφαση του έκρινε ότι από την διάταξη του άρθρου 5 του Ν. 429/1976 δεν αποκλείεται η διαφορετική μεταχείριση από της απόψεως της επιβολής τελών καθαριότητας και φωτισμού, των χώρων μιας επιχειρήσεως, οι οποίοι λειτουργούν καθ'ορισμένο διάστημα του έτους και η επιβολή των τελών καθαριότητας και φωτισμού αναλόγως του χρόνου λειτουργίας του καθενός από τους διακεκριμένους αυτούς χώρους της επιχειρήσεως. Συνεπώς στις συγκεκριμένες διατάξεις μπορούν να υπαχθούν ακόμα και οι επιχειρήσεις που λειτουργούν καθ'όλη την διάρκεια του έτους, αλλά λόγω της φύσης των εργασιών τους, οι χώροι που καταλαμβάνουν συγκεκριμένα τμήματα λειτουργούν μόνο για ορισμένο χρονικό διάστημα.

Επίσης, το Διοικητικό Εφετείο Χανίων με την υπ'αριθμ. 47/2020 απόφαση του, έκρινε ότι στο άρθρο 5 του Ν. 429/1976 δεν ορίζεται ρητά ποιες θεωρούνται εποχιακές, η αναφορά δε αυτών είναι ενδεικτική, ενώ ο χαρακτηρισμός μιας επιχείρησης ως εποχιακής ή μη, για την υπαγωγή της στις σχετικές διατάξεις, ανήκει στην αρμοδιότητα του Δημοτικού Συμβουλίου του εκάστοτε Δήμου, το οποίο κρίνει κάθε φορά με βάση τα όσα υπευθύνως δηλώνει ο υπόχρεος.

Β. Εν προκειμένω, η εκδοθείσα απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου έκρινε ότι για την νομιμότητας της απόφασης ανάκλησης της απόφασης υπαγωγής επιχείρησης σε εποχιακή λειτουργία και εντεύθεν περί επιβολής των τελών καθαριότητας και φωτισμού, σε περίπτωση αμφισβήτησεως εκ μέρους της επιχείρησης, να αιτιολογείται ειδικώς με την προσκομιδή συγκεκριμένων αποδεικτικών μέσων η απόφαση, αναφορικά με τους χώρους που χρησιμοποιεί ή επιχείρηση καθ'όλη την διάρκεια του

έτους και το εμβαδόν τους. Εν προκειμένω το Δικαστήριο έκρινε ότι η υπ'αριθμ. 293/2017 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου είναι μη επαρκώς αιτιολογημένη και συνεπώς ακυρωτέα, καθώς λήφθηκε χωρίς να έχει διενεργηθεί αυτοψία στους χώρους της επιχείρησης, άλως χωρίς να έχει αναζητήσει και ανεύρει άλλα πρόσφορα αποδεικτικά μέσα, από τα οποία να προκύπτουν οι χώροι που χρησιμοποιούνται και λειτουργούν καθ'όλη την διάρκεια του έτους και αυτοί που χρησιμοποιούνται μόνο ορισμένο διάστημα. Αιτιολογεί δε την κρίση της αυτή, παραθέτοντας νομολογία του ΣΤΕ (3047/2002, 772/2001, 420/1995), που έχει κρίνει ότι σε περίπτωση ανάκλησης μιας ανακλητικής πράξης, όπως εν προκειμένω η απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, πρέπει να φέρει σαφής, ειδική και επαρκή αιτιολογία ως προς τους λόγους ανάκλησης, κατά το άρθρο 17 παρ. 2 ΚΔΔ.

Για το συγκεκριμένο ζήτημα της υπαγωγής μιας επιχείρησης στις διατάξεις του άρθρου 5 του Ν. 429/1976 περί εποχικότητας, δεν υφίσταται αντίθετη νομολογία Ανώτατου Δικαστηρίου, ήτοι του ΣΤΕ, παρά η μία και μοναδική που έχει εκδοθεί είναι η υπ'αριθμ. 744/1998, την οποία επικαλείται και στηρίζει την κρίση της η απόφαση του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου. Τουλάχιστον από την νομική έρευνα που έχω διεξάγει δεν προκύπτει να έχει εκδοθεί ή δημοσιευθεί μέχρι σήμερα άλλη απόφαση ΣΤΕ από την άνω επικληθείσα υπ'αριθμ. 744/1998. απόφαση του ΣΤΕ.

Επειδή πρόκειται για πρωτόδικη απόφαση, θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να εξαντληθούν τα ένδικα μέσα και ως εκ τούτου ο Δήμος κατά την άποψη μου πρέπει να ασκήσει το ένδικο μέσο της εφέσεως κατά της υπ'αριθμ. Α465/2022 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου. Οι λόγοι έφεσης, από πλευράς Δήμου, θα εξαντληθούν σχετικά με το σκεπτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως όσον αφορά την κρίση της περί της αναιτιολόγητου υπ'αριθμ. 293/2017 αποφάσεως του Δημοτικού Συμβουλίου και περί της εποχικότητας ή μη της εν λόγω επιχείρησης. Σε κάθε περίπτωση, κατά την μελέτη του φακέλου προς σύνταξη εφέσεως, θα εξειδικευθούν περαιτέρω οι λόγοι αυτής.

Επειδή, σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 περ. ι του Ν. 3852/2010, όπως αντικαταστάθηκε από την παρ.5 του άρθρου 6 του Ν.4071/2012, από την παρ.1 του άρθρου 3 του Ν.4623/2019 και την παρ. 1 του άρθρου 40 του Ν. 4735/20 και συμπληρώθηκε με την παρ. 1 του άρθρου 37 του Ν.4915/22(Υπ. Οικ.2-38873-0026-15.10.2013), η Οικονομική Επιτροπή αποφασίζει για την υποβολή προσφυγών στις διοικητικές αρχές και αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά, πλην των περιπτώσεων δικών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης μεταξύ εργαζομένων και του δήμου, στις οποίες η άσκηση ενδίκων μέσων είναι υποχρεωτική..... Η απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής για τις περιπτώσεις των προηγούμενων εδαφίων, πλην αυτών που αφορούν στον προσδιορισμό ή τη μετατροπή της εργασιακής σχέσης κατά τα προβλεπόμενα στο πρώτο εδάφιο, λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση δικηγόρου, η έλλειψη της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης. Η παρούσα ρύθμιση ισχύει και όταν η αρμοδιότητα ασκείται από το δημοτικό συμβούλιο.

Κατόπιν τούτων, γνωμοδοτώ την άσκηση του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ'αριθμ.

Α465/2022 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου και παρακαλώ για την άμεση χορήγηση της σχετικής εντολής. Σας ενημερώνω ότι καταληκτική προθεσμία για την άσκηση εφέσεως είναι η 27η-10-2022».

Κατόπιν τούτου, ο Αντιπρόεδρος κάλεσε τα μέλη να τοποθετηθούν και να ψηφίσουν.

Ο κ. Μπούρας Αβραάμ απείχε από την ψηφοφορία.

Η Οικονομική Επιτροπή λαμβάνοντας υπόψη τις διατάξεις του άρθρου 40 του Ν. 4735/20, την υπ'αριθμ. Α465/2022 απόφαση του Μονομελούς Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου και την εισήγηση της Νομικής Συμβούλου,

Αποφασίζει Ομόφωνα

1. Εγκρίνει την γνωμοδότηση νομικής συμβούλου, σύμφωνα με το ανωτέρω ιστορικό της εισήγησης.

2. Της χορηγεί ειδική εντολή, για την άσκηση του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά της υπ'αριθμ. Α465/2022 αποφάσεως του Διοικητικού Πρωτοδικείου Πύργου έως την καταληκτική προθεσμία, δηλαδή την 27^η Οκτωβρίου 2022.

Κατά της παρούσας χωρεί προσφυγή, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 227 Ν. 3852/2010, όπως έχει αντικατασταθεί με το άρθρο 118 του Ν.4555/18 (ΦΕΚ 133Α) «Πρόγραμμα ΚΛΕΙΣΘΕΝΗΣ Ι».

Η απόφαση αυτή πήρε αύξοντα αριθμό 421/2022

Κατόπιν συντάχθηκε το πρακτικό αυτό και υπογράφηκε όπως παρακάτω:

Ο ΔΗΜΑΡΧΟΣ/ΠΡΟΕΔΡΟΣ	ΤΑ ΜΕΛΗ
ΑΚΡΙΒΕΣ ΑΝΤΙΓΡΑΦΟ	
Ο ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ	

ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ